

DEJAEGERE, Alberic (Antwerpen 27 november 1884 – Antwerpen 2 februari 1976).

Volgde middelbaar onderwijs aan het atheneum te Antwerpen en studeerde vervolgens voor burgerlijk ingenieur van 1902 tot 1906 aan de Gentse Rijksuniversiteit, waar hij lid werd van 't Zal wel

gaan. Nadien deed Dejaegere mee aan de acties voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit en zette hij zich in voor de **Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen**. In 1916 ondertekende hij het manifest voor onmiddellijke vernederlandsing van de Vlaamse universiteit te Gent en in 1917 werd hij docent hydraulica aan deze door de Duitse bezetter vernederlandste universiteit (**von Bissing Universiteit**). Dejaegere trad echter niet op de voorgrond als propagandist van het **activisme**.

Na de Duitse nederlaag vluchtte Dejaegere niet naar het buitenland. Als een der weinige docenten legde hij op het proces van de Vlaamsche Hoogeschool in juli 1920 verantwoording af. Hij werd veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, maar kwam vervroegd vrij en kreeg werk bij de Westvlaamse Wederopbouwmaatschappij die door de **Boerenbond** gepatroneerd werd. Nadien zou hij lange jaren werken voor het bouwbedrijf van de anti-Belgischgezinde West-Vlaamse aannemer **Honoré Debusschere**. Tijdens deze periode zette hij zich mee in voor de Koninklijke **Vlaamse Ingenieursvereniging**. Gedurende de Tweede Wereldoorlog werkte hij in Antwerpen voor de Antwerpse Waterwerkenmaatschappij.

LITERATUUR: R.F. van Bocxstaele, 'Alberic Dejaegere', in *NBW*, VII, 1977; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

LUC VANDEWEYER